

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „MEGABUS.COM” – zgłoszenie nr 11 131 216

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2014 r. w sprawie R 1894/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 11 131 216 „MEGABUS.COM” dla wszystkich towarów i usług, albo częściowej rejestracji dla tych samych towarów i usług;
- alternatywnie, nakazanie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 11 131 216 „MEGABUS.COM” przynajmniej częściowo w odniesieniu do „świadczenia usług przewozu pasażerskiego”, dla których przedstawiono dowody uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2015 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa T-808/14)

(2015/C 034/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: adwokat A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA 27408 (C 24/2010) EX NN 37/2010, EX CP 19/2009) przyznanej przez władze Kastylii-La Manchy na rozwinięcie naziemnej telewizji cyfrowej na odległych i mniej zurbanizowanych obszarach Kastylii-La Manchy.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE z uwagi na nieistnienie korzyści gospodarczej dla podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą, brak selektywności środka i brak zakłócenia konkurencji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2 i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ nie wykazano, że naruszono zasadę neutralności technologicznej.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia postępowania w dziedzinie pomocy państwa z uwagi na uchybienia, jakie miały miejsce w postępowaniu.
  4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa, równości, proporcjonalności i pomocniczości w związku z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.
-